Valtioneuvoston asetus

merenkulun ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

kumotaan merenkulun ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (76/2010) 6 luvun 6 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1057/2014,

muutetaan 1 luvun 1 §, 2 luvun 1 §, 3 luvun 1–6 §, 4 luvun 1 ja 2 §, 5 luku, 6 luvun 2, 5 ja 8–13 § sekä 7 luku, sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 1 §, 3 luvun 2–4 §, 4 luvun 2 §, ja 6 luvun 8 § asetuksessa 411/2017, 4 luvun 1 § ja 6 luvun 9 ja 13 § asetuksessa 1197/2018, 6 luvun 2 § asetuksessa 85/2020 sekä 6 luvun 5 ja 10–12 § asetuksessa 1057/2014, sekä

lisätään asetukseen uusi 2 a luku ja 8 lukuun uusi 2 ja 3 § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella annetaan merenkulun ympäristönsuojelulaissa (1672/2009) tarkoitetut tarkemmat säännökset MARPOL-yleissopimuksen, Helsingin sopimuksen ja Suomea sitovien muiden kansainvälisten velvoitteiden sekä Euroopan unionin säädösten täytäntöön panemiseksi Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä sekä suomalaisten alusten osalta myös Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolella.

2 luku

Aluksista aiheutuvien öljypäästöjen ehkäiseminen

1 §

Öljyn päästörajoitukset aluksen koneistotiloista

Merenkulun ympäristönsuojelulain 2 luvun 1 §:n 1 momentin mukaisesti aluksen koneistotiloista saa päästää öljypitoista seosta veteen Suomen aluevesillä ja talousvyöhykkeellä sen alueen ulkopuolella, joka ulottuu neljän meripeninkulman etäisyydelle lähimmästä maasta laskettuna, jos seuraavat MARPOL-yleissopimuksen I liitteessä määrätyt edellytykset täyttyvät:

1) veteen pumpattavan poistoveden öljypitoisuus on alle 15 miljoonasosaa;

2) alus kulkee reitillään;

3) öljypitoinen seos käsitellään MARPOL-yleissopimuksen I liitteen 14 säännön 7 kohdan mukaisessa öljynsuodatuslaitteessa, jossa on automaattinen hälytys ja automaattinen öljypitoisen seoksen tyhjennyksen pysäytyslaitteisto; ja

4) öljypitoinen seos ei ole peräisin öljysäiliöalusten lastinsiirtopumppujen pilssivesikaivoista.

Öljysäiliöaluksella edellytyksenä on lisäksi, että öljypitoiseen seokseen ei ole sekoittunut öljylastin jäännöksiä.

Suomalaiseen alukseen sovelletaan 1 ja 2 momenttia myös Suomen vesialueen ja talousvyöhykkeen ulkopuolella kuitenkin siten, että aluksen purjehtiessa MARPOL-yleissopimuksen I liitteessä mainittujen erityisalueiden ulkopuolella 1 momentin 3 kohdassa säädetyn sijasta vähimmäisvaatimuksena on, että öljypitoinen seos käsitellään yleissopimuksen I liitteen 14 säännön 6 kohdan mukaisessa öljynsuodatuslaitteessa.

2 a luku

Haitallisten ja vaarallisten lastien ja jätteiden siirtäminen sekä polttoaineen toimittaminen aluksesta toiseen

1 §

Siirron ja toimituksen toteuttamiseen liittyvät järjestelyt ja rajoitukset

Merenkulun ympäristönsuojelulain 2 a luvun 1 §:ssä tarkoitettujen lastien siirtoon tai polttoaineen toimitukseen nimetyllä alueella osallistuvan aluksen liikenteenharjoittajan, omistajan, asiamiehen tai päällikön on järjestettävä paikalle apualus, jolla on käytettävissään riittävä torjuntakalusto. Polttoaineen toimituksen yhteydessä riittäväksi apualukseksi voidaan katsoa aluksen varustukseen kuuluva apualus, kuten työvene. Apualuksen ja torjuntakaluston on oltava koko siirron tai toimituksen ajan jatkuvassa valmiudessa välitöntä käyttöä varten.

Torjuntakaluston on sovelluttava kulloinkin siirrettävälle haitalliselle tai vaaralliselle lastille tai toimitettavalle polttoaineelle, ja sillä on kyettävä varmistamaan, ettei veteen mahdollisesti vuotava polttoaine tai muu haitallinen tai vaarallinen nestemäinen aine pääse leviämään. Merenkulun ympäristönsuojelulain 2 a luvun 3 §:ssä tarkoitetun STS-siirron yhteydessä molemmat alukset tulee kuitenkin ympäröidä öljyntorjuntapuomilla.

Haitallisen tai vaarallisen lastin siirron yhteydessä kalustolla on voitava torjua sen suuruinen siirrettävän lastin veteen menevä päästö, joka siirtosuunnitelman tai menettelytapaohjeen mukaan siirrettäisiin tai toimitettaisiin alusten välisellä siirtokalustolla maksimisiirtonopeudella viiden minuutin aikana. Lisäksi alusten välisen lastinsiirron torjuntakalustoon kuuluvan aluksen tankkeihin on pystyttävä keräämään siirrettävää haitallista tai vaarallista nestemäistä ainetta vedestä ja aluksella on oltava torjuntakyky vähintään yhden metrin aallokossa.

Torjuntakalustoa operoivalla henkilöstöllä on oltava kyseisen torjuntatehtävän edellyttämä koulutus. Vähintään yhdellä torjuntakalustoa operoivalla henkilöllä on oltava Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) OPRC-mallikurssin 1 taso suoritettuna.

Siirtoon tai toimitukseen osallistuvat osapuolet sopivat, kumpi vastaa torjuntakaluston järjestämisestä. Torjuntakaluston järjestämisestä vastaa kuitenkin siirron tai toimituksen vastaanottavan aluksen liikenteenharjoittaja tai omistaja, jos osapuolet eivät ole sopineet vastuunjaosta.

2 §

STS-siirtoa koskevaan ilmoitukseen sisällytettävät tiedot

Merenkulun ympäristönsuojelulain 2 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun mainitun luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua STS-siirtoa koskevaan ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

1) siirtoon osallistuvien alusten nimet, lippuvaltiot, radiokutsutunnukset, IMO-numerot ja arvioidut saapumisajat;
2) suunnitellun siirron alkamisen päivämäärä ja kellonaika sekä maantieteellinen sijainti;
3) siirrettävän öljyn tyyppi ja määrä;
4) siirron suunniteltu kesto;
5) tiedot siirron palveluntarjoajasta tai kokonaisvalvontavastuussa olevasta henkilöstä sekä yhteystiedot;
6) vahvistus siitä, että aluksella on mainitussa momentissa tarkoitettu Liikenne- ja viestintäviraston tai hyväksytyn luokituslaitoksen hyväksymä STS-siirtosuunnitelma;
7) tieto tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetuista siirtojen ja toimitusten toteuttamiseen liittyvistä järjestelyistä ja rajoituksista.

3 §

Muuta siirtoa sekä toimitusta koskevaan ilmoitukseen sisällytettävät tiedot

Merenkulun ympäristönsuojelulain 2 a luvun 4 §:ssä tarkoitettuun muuta kuin mainitun luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua STS-siirtoa sekä polttoaineen toimitusta koskevaan ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:
1) siirtoon tai toimitukseen osallistuvien alusten nimet, lippuvaltiot, radiokutsutunnukset IMO-numerot ja arvioidut saapumisajat;
2) suunnitellun siirron tai toimituksen alkamisen päivämäärä ja kellonaika sekä maantieteellinen sijainti;
3) tieto siitä, suoritetaanko siirto tai toimitus ankkurissa vai kulussa;
4) siirrettävän lastin tai toimitettavan polttoaineen tyyppi ja määrä;
5) siirron tai toimituksen suunniteltu kesto;
6) tiedot siirron tai toimituksen palveluntarjoajasta tai kokonaisvalvontavastuussa olevasta henkilöstä sekä yhteystiedot;
7) vahvistus siitä, että aluksella on mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettu menettelytapaohje;
8) tieto tämän luvun 1 §:ssä tarkoitetuista siirtojen ja toimitusten toteuttamiseen liittyvistä järjestelyistä ja rajoituksista.

3 luku

Aluksista aiheutuvien haitallisten nestemäisten aineiden päästöjen ehkäiseminen

1 §

Haitallisten nestemäisten aineiden luokitus

Haitalliset nestemäiset aineet jaetaan ympäristövaarallisuutensa perusteella neljään luokkaan noudattaen, mitä MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 6 säännössä määrätään.
Luokkaan X luokitellaan haitalliset nestemäiset aineet, jotka, jos ne lasketaan veteen säiliön puhdistus- tai painolastin vähentämistoimenpiteiden johdosta, aiheuttaisivat suuren vaaran joko vesistön luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle.
Luokkaan Y luokitellaan haitalliset nestemäiset aineet, jotka, jos ne lasketaan veteen säiliön puhdistus- tai painolastin vähentämistoimenpiteiden johdosta, aiheuttaisivat vaaran joko

vesistön luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle tai aiheuttaisivat haittaa viihtyisyydelle tai vesistön laillisille käyttömuodoille.

Luokkaan Z luokitellaan haitalliset nestemäiset aineet, jotka, jos ne lasketaan veteen säiliön puhdistus- tai painolastin vähentämistoimenpiteiden johdosta, aiheuttaisivat vähäisen vaaran joko vesistön luonnonvaroille tai ihmisen terveydelle.

Luokkaan OS luokitellaan aineet, joista on niitä MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 6 säännön mukaisesti arvioitaessa havaittu, että ne eivät kuulu luokkiin X, Y tai Z.

2 §

Luokkaan X kuuluvien haitallisten nestemäisten aineiden purkamista ja säiliön pesua koskevat vaatimukset

Säiliö, josta on purettu luokkaan X kuuluvaa ainetta, on esipestävä MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 13 säännön 6 kohdan mukaisesti ennen kuin alus lähtee purkusatamasta.

Säiliöön myöhemmin laskettava vesi voidaan tyhjentää veteen MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 13 säännön 2 kohdan mukaisesti.

3 §

Luokkaan Y kuuluvien haitallisten nestemäisten aineiden purkamista ja säiliön pesua koskevat vaatimukset

Säiliö, josta on purettu luokkaan Y kuuluvaa MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 1 säännön 17 kohdassa tarkoitettua korkeaviskoosista ainetta tai 15 kohdassa tarkoitettua jähmettyvää ainetta, on esipestävä mainitun liitteen 13 säännön 6 kohdan mukaisesti ennen kuin alus lähtee purkusatamasta.

Säiliöön myöhemmin laskettava vesi voidaan tyhjentää veteen MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 13 säännön 2 kohdan mukaisesti.

4 §

Luokkaan Y ja Z kuuluvien haitallisten nestemäisten aineiden purkamista ja säiliön pesua koskevat vaatimukset

Luokkaan Y kuuluvat aineet muissa kuin 3 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa sekä luokkaan Z kuuluvat aineet on tyhjennettävä menettelytapaohjekirjan mukaisesti. Muussa tapauksessa säiliö on esipestävä tai on ryhdyttävä tarkastajan vaatimiin MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 16 säännön 8 kohdassa mainittuihin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin.

Säiliöön myöhemmin laskettava vesi voidaan tyhjentää veteen MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 13 säännön 2 kohdan mukaisesti.

5 §

Kemikaalisäiliöaluksen rakenteelliset vaatimukset

Merenkulun ympäristönsuojelulain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun kemikaalisäiliöaluksen, joka kuljettaa luokkiin X, Y tai Z kuuluvia aineita, ja öljysäiliöaluksen tai muun säiliöaluksen, joka voi kuljettaa MARPOL-yleissopimuksen II liitteen mukaisesti haitallisia nestemäisiä aineita, on täytettävä ne vaatimukset, jotka kemikaalisäiliöalukselle asetetaan MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 11 ja 12 säännössä:

1) 1 päivänä heinäkuuta 1986 tai sen jälkeen rakennetun kemikaalisäiliöaluksen on täytettävä kansainvälisissä merikuljetuksissa sovellettavan IMOn nestemäisten vaarallisten kemikaalien merikuljetussäännöstön vaatimukset (IBC-säännöstö) ja ennen 1 päivänä heinäkuuta 1986 rakennetun kemikaalisäiliöaluksen on täytettävä IMO:n kemikaalien irtolastikuljetussäännöstön vaatimukset (BCH-säännöstö);

2) aluksen pumppaus-, putkisto- ja purkamisjärjestelyjen ja jätesäiliöiden on täytettävä MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 12 säännön vaatimukset.

6 §

Lastin jäännösten tuulettaminen

Sellaisen lastin jäännösten poistamiseen säiliöstä, joiden höyrynpaine ylittää 5 kilopascalia 20 celsiusasteen lämpötilassa, voidaan käyttää MARPOL-yleissopimuksen II liitteen 13 säännön 3 kohdan ja II liitteen 7 lisäyksen mukaisia tuuletusmenetelmiä. Tällaisessa tapauksessa säiliöön myöhemmin laskettavaan veteen ei sovelleta MARPOL-yleissopimuksen II liitteen haitallisen nestemäisen aineen tyhjennystä koskevia vaatimuksia.

4 luku

Aluksista aiheutuvien käymäläjätevesipäästöjen ehkäiseminen

1 §

Käymäläjäteveden päästökieltoa ja päästörajoitusta koskevat vaatimukset aluksella

Käymäläjäteveden päästäminen veteen Suomen vesialueella ja talousvyöhykkeellä sekä suomalaisesta aluksesta myös Suomen aluevesien ja talousvyöhykkeen ulkopuolella on kielletty seuraavin poikkeuksin:

1) käsiteltyä käymäläjätevettä saa päästää suomalaisesta aluksesta laivavarustelain (1503/2011) ja muun Euroopan unionin jäsenvaltion lipun alla purjehtivasta aluksesta veteen laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/90/EU ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti hyväksytyn sekä muun vieraan valtion lipun alla purjehtivasta aluksesta aluksen lippuvaltion hallinnon hyväksymän käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta;

2) käsiteltyä käymäläjätevettä saa päästää aluksesta veteen vähintään kolmen meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta sellaisen laitteiston kautta, joka hienontaa ja desinfioi käymäläjäteveden; edellytyksenä on, että Liikenne- ja viestintävirasto on hyväksynyt laitteiston suomalaisen aluksen osalta ja että muun aluksen osalta aluksen lippuvaltio on hyväksynyt laitteiston;

3) käymäläjätevettä, jota ei ole käsitelty, saa päästää veteen yli 12 meripeninkulman etäisyydellä lähimmästä maasta siten, että varastoitua käymäläjätevettä ei päästetä veteen kerralla, vaan kohtuullisella tyhjennysnopeudella aluksen nopeuden ollessa vähintään neljä solmua; kohtuullinen tyhjennysnopeus on laskettava IMO:n päätöslauselmassa MEPC.157(55)

annettujen ohjeiden mukaisesti aluskohtaisesti ja Liikenne- ja viestintäviraston tai sen valtuuttaman hyväksytyn luokituslaitoksen on hyväksyttävä laskelmat.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun laitteiston kautta ei kuitenkaan saa päästää käsiteltyä käymäläjätevettä Itämeren alueella MARPOL-yleissopimuksen IV liitteen 1 luvun 1 säännön 10 kappaleessa tarkoitetuista uusista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2019 lukien eikä olemassa olevista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2021 lukien.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 3 kohdassa säädetään, käymäläjätevettä, jota ei ole käsitelty, ei saa päästää Itämeren alueella MARPOL-yleissopimuksen IV liitteen 1 luvun 1 säännön 10 kappaleessa tarkoitetuista uusista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2019 lukien eikä olemassa olevista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2021 lukien.

2 §

Käymäläjäteveden käsittelylaitteistoja koskevat vaatimukset

Käsiteltyä käymäläjätevettä saa rajoituksitta päästää veteen sellaisen hyväksytyn käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta, joka täyttää IMO:n päätöslauselmassa MEPC.2(VI) esitetyt vaatimukset, jos laitteisto on asennettu alukseen ennen 1 päivää tammikuuta 2010. Käsiteltyä käymäläjätevettä saa rajoituksitta päästää sellaisen hyväksytyn käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta, joka täyttää IMO:n päätöslauselmassa MEPC.159(55) esitetyt vaatimukset.

Käsiteltyä käymäläjätevettä saa rajoituksitta päästää veteen Itämeren alueella MARPOL-yleissopimuksen IV liitteen 1 luvun 1 säännön 10 kappaleessa tarkoitetuista uusista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2019 lukien ja olemassa olevista matkustaja-aluksista 1 päivästä kesäkuuta 2021 lukien vain sellaisen hyväksytyn käymäläjäteveden käsittelylaitteiston kautta, joka täyttää IMO:n päätöslauselmassa MEPC.227(64) ja siihen myöhemmin tehdyissä muutoksissa annetut käsiteltyä käymäläjätevettä koskevat päästömääräykset myös typpeä ja fosforia koskevien päästömääräysten osalta.

5 luku

Aluksista aiheutuvien kiinteän jätteen päästöjen ehkäiseminen

1 §

Kiinteän jätteen veteen poistamiskielto ja poistamisrajoitus Itämerellä ja muilla erityisalueilla

Muiden kiinteiden jätteiden kuin MARPOL-yleissopimuksen V liitteen 6 säännössä mainittujen kiinteiden jätteiden poistaminen veteen on kielletty MARPOL-yleissopimuksen V liitteessä tarkoitetuilla erityisalueilla. Tiettyjen kiinteiden jätteiden poistaminen aluksesta veteen on kuitenkin sallittu MARPOL-yleissopimuksen V liitteen 6 säännön mukaisesti.

Kaikkien muoviesineiden ja muovia sisältävien esineiden ja aineiden poistaminen aluksesta veteen on kielletty.

2 §

Kiinteän jätteen veteen poistamiskielto ja poistamisrajoitus muualla kuin erityisalueilla

Muiden kiinteiden jätteiden kuin MARPOL-yleissopimuksen V liitteen 4 säännössä mainittujen kiinteiden jätteiden poistaminen veteen on kielletty muualla kuin MARPOL-yleissopimuksen V liitteessä tarkoitetuilla erityisalueilla. Kiinteiden jätteiden poistaminen aluksesta veteen on kuitenkin sallittu MARPOL-yleissopimuksen V liitteen 4 säännön mukaisesti.

Kaikkien muoviesineiden ja muovia sisältävien esineiden ja aineiden poistaminen aluksesta veteen on kielletty.

3 §

Kiinteän jätteen poistaminen veteen kiinteältä tai kelluvalta alustalta

Kiinteältä tai kelluvalta alustalta sekä kaikilta muilta aluksilta, jotka ovat alustojen vieressä tai enintään 500 metrin etäisyydellä niistä, ei saa poistaa kiinteitä jätteitä veteen. Ruokajätteiden poistaminen veteen on kuitenkin sallittu MARPOL-yleissopimuksen V liitteen 5 säännön mukaisesti.

6 luku

Aluksista aiheutuvan ilman pilaantumisen ehkäiseminen

2 §

Polttoaineen laatuvaatimukset ja rikin oksidipäästöjen rajoittaminen

Suomalaisen aluksen purjehtiessa muilla alueilla kuin MARPOL-yleissopimuksen VI liitteessä tarkoitetuilla rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla aluksella käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus saa olla enintään 0,50 painoprosenttia. Rajoitus koskee myös aluksella kuljetettavaa polttoainetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi aluksella.

Suomalaisen aluksen purjehtiessa Itämeren alueella ja muilla MARPOL-yleissopimuksen VI liitteessä tarkoitetuilla rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla sekä ulkomaisen aluksen purjehtiessa Suomen vesialueella tai talousvyöhykkeellä aluksella käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus saa olla enintään 0,10 painoprosenttia. Aluksella kuljetettavan polttoaineen, joka on tarkoitettu käytettäväksi aluksella, rikkipitoisuus saa kuitenkin olla enintään 0,50 painoprosenttia.

5 §

Poikkeukset polttoaineen rikkipitoisuutta koskeviin vaatimuksiin

Mitä 2 ja 4 §:ssä säädetään, ei sovelleta:

1) tutkimus- ja testaustarkoituksiin tarkoitettuihin polttoaineisiin;

2) puolustusvoimien tai Rajavartiolaitoksen aluksella käytettävään polttoaineeseen, jos tällaisen polttoaineen hankinnasta on haittaa aluksen operatiiviselle toiminnalle;

3) sellaiseen aluksella tapahtuvaan polttoaineen käyttöön, joka on tarpeen aluksen turvallisuuden varmistamiseksi tai ihmishengen pelastamiseksi merellä; eikä

4) sellaiseen polttoaineen käyttöön, joka on tarpeen alukselle tai sen laitteelle aiheutuneen vahingon takia, jos kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin päästön ehkäisemiseksi tai

vähentämiseksi on ryhdytty mahdollisimman pian vahingoittumisen jälkeen, eikä laivanisäntä tai aluksen päällikkö ole aiheuttanut vahinkoa tahallisesti tai toiminut huolimattomasti tietäen, että vahinko todennäköisesti seuraisi.

8 §

Päästönvähentämismenetelmät

Aluksella voidaan 2 ja 4 §:n vaatimukset täyttävän polttoaineen sijaan käyttää päästönvähentämismenetelmää, jonka avulla aluksen rikin oksidipäästöt saadaan kokonaisuudessaan ja jatkuvasti laskemaan vähintään vastaavalle tasolle, kuin ne olisivat, jos aluksella käytettäisiin 2 ja 4 §:n vaatimukset täyttävää polttoainetta.

Arvioitaessa, onko päästönvähentämismenetelmä riittävän tehokas, käytetään tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/802 liitteessä I tarkoitettuja päästöarvoja. Päästönvähentämisteknologian on lisäksi oltava mainitun direktiivin liitteessä II tarkoitetuissa oikeudellisissa välineissä määriteltyjen kriteerien mukainen.

9 §

Uusien päästönvähentämismenetelmien koekäyttö

Päästönvähentämismenetelmien koekäyttöä koskevaa lupaa on haettava Liikenne- ja viestintävirastolta vähintään kuusi kuukautta ennen koekäytön aloittamista.

Koekäytön aikana aluksen ei tarvitse käyttää 2 ja 4 §:n vaatimusten mukaisia polttoaineita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) Liikenne- ja viestintävirasto on ilmoittanut Euroopan komissiolle ja kaikille asianomaisille satamavaltioille asiasta kirjallisesti vähintään kuusi kuukautta ennen koekäytön alkamista;

2) koekäyttöön osallistuvaan alukseen asennetaan laitteet, joiden tuloksia ei voida väärentää ja joilla mitataan savutorvien kautta johdettavia pakokaasuja jatkuvasti, ja laitteita käytetään koko koekäytön ajan;

3) koekäyttöön osallistuvan aluksen rikin oksidipäästöt vähenevät vähintään vastaavalle tasolle, kuin ne olisivat, jos aluksella käytettäisiin 2 ja 4 §:n vaatimukset täyttävää polttoainetta;

4) päästönvähentämismenetelmien tuottaman jätteen käsittelemiseksi käytetään asianmukaisia jätehuoltojärjestelmiä koko koekäytön ajan;

5) koko koekäytön ajan arvioidaan sen vaikutuksia meriympäristöön, erityisesti suljettujen satama-alueiden, satamien ja suistojen ekosysteemeihin;

6) koekäytön tulokset toimitetaan kokonaisuudessaan Liikenne- ja viestintävirastolle kolmen kuukauden kuluessa koekäytön päättymisestä; ja

7) Liikenne- ja viestintävirasto ilmoittaa tuloksista Euroopan komissiolle ja saattaa ne yleisesti nähtäville kuuden kuukauden kuluessa koekäytön päättymisestä.

10 §

Määritysmenetelmät

Määritettäessä meriliikenteen polttoaineiden rikkipitoisuuksia on vertailumenetelmänä käytettävä voimassaolevaa standardien ISO 8754 ja PrEN ISO 14596 mukaista menetelmää.

Sen määrittämiseksi, onko aluksille toimitetun ja aluksilla käytetyn meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus MARPOL-yleissopimuksen VI liitteen ja Euroopan unionin säädösten mukainen, käytetään MARPOL-yleissopimuksen VI liitteessä olevan VI lisäyksen mukaista polttoainenäytteiden todennusmenetelmää.

11 §

Polttoaineen luovutustodistus ja polttoainenäytteet

Aluksella olevasta polttoaineen luovutustodistuksesta on käytävä ilmi MARPOL-yleissopimuksen VI liitteen V lisäyksen mukaiset tiedot. Luovutustodistukseen on liitettävä polttoainenäyte MARPOL-yleissopimuksen VI liitteen mukaisesti.

Polttoaineen luovutustodistus on pidettävä aluksella sellaisessa paikassa, että se on helposti saatavilla tarkastusta varten. Todistus on säilytettävä kolme vuotta siitä, kun polttoaine on toimitettu alukselle. Luovutustodistukseen liitettyä näytettä toimitetusta polttoaineesta on säilytettävä aluksella, kunnes polttoainetta on merkittävästi kulutettu, mutta joka tapauksessa vähintään 12 kuukauden ajan.

12 §

Näytteiden otto ja analysointi

Tulli tarkastaa ottamiensa näytteiden perusteella, että meriliikenteen raskaan ja kevyen polttoaineen rikkipitoisuus on tämän asetuksen säännösten mukainen. Näytteidenotto on aloitettava sinä päivänä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan.

Varastoilta ja jakeluasemilta näytteitä on otettava säännöllisesti riittävän usein ja riittävissä määrin sekä siten, että ne ovat edustavia tutkittavan polttoaineen osalta. Näytteet on tutkittava ilman aiheetonta viivytystä.

13 §

Tietojen raportointi Liikenne- ja viestintävirastolle

Merenkulun ympäristönsuojelulain 7 luvun 13 §:ssä tarkoitetut tiedot kunkin kalenterivuoden aikana Suomessa markkinoille saatettujen meriliikenteen polttoaineiden saatavuudesta ja laadusta on toimitettava Liikenne- ja viestintävirastolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta kyseistä kalenterivuotta seuraavana vuonna.

7 luku

Jätteiden vastaanotto satamassa

1 §

Jätteiden vastaanottojärjestelyt satamassa

Satamassa jätteiden vastaanotto voidaan järjestää joko siten, että satamassa on pysyvä vastaanottolaite tai siten, että satamaan tarvittaessa tilataan jätteiden vastaanottopalvelu.

2 §

Sataman jätehuoltosuunnitelman rakenne ja sisältö

Sataman jätehuoltosuunnitelmaan on sisällytettävä seuraavat tiedot:

1) sataman nimi, osoite ja sijainti koordinaatteina sekä muut yhteystiedot;

2) sataman pitäjän yhteyshenkilön yhteystiedot;

3) mahdollisten muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen sataman jätehuollosta vastaavien tahojen yhteystiedot;

4) arvio sataman vastaanottolaitteiden ja -palveluiden tarpeesta satamassa tavallisesti käyvien alusten tarpeiden mukaisesti, mukaan lukien satamassa käyvien alusten alustyypit ja -koot, satamakäyntien määrä, sataman kautta kulkeva lasti ja kaiken tyyppiset kyseisessä satamassa tavallisesti käyvistä aluksista peräisin olevat jätteet sekä sataman koko ja sijainti;

5) kuvaus jätteiden vastaanottojärjestelyistä satamassa, mukaan lukien vastaanotettavien jätteiden jakeet ja määrät, vastaanottolaitteiden tyypit, kuten kiinteä laite tai erikseen tilattava palvelu, vastaanottolaitteiden kapasiteetit ja laitteiden sijainti satamassa ja saavutettavuus, mukaan lukien laitteiden aukioloajat, ja käytettäessä erikseen tilattavia vastaanottopalveluita, kuvaus niiden tilaamisesta ja saavutettavuudesta mukaan lukien tilaus- ja noutoajankohdat;

6) aluksilta perittävien jätemaksujen määräytymisen perusteet ja tieto jätejakeista, joista peritään suora maksu;

7) tieto siitä, koskeeko satamaa merenkulun ympäristönsuojelulain 10 luvun 3 §:n mukainen velvoite antaa alukselle jätteen toimittamista koskeva tosite;

8) sataman vastaanottolaitteiden puutteellisuudesta ilmoittamista ja ilmoituksen käsittelyä koskeva menettely;

9) kuvaus sataman jätehuoltosuunnitelmasta kuulemisesta merenkulun ympäristönsuojelulain 9 luvun 7 §:n 1 momentin mukaisesti;

10) selostus mahdollisesta merenkulun ympäristönsuojelulain 9 luvun 4 §:ssä tarkoitetusta vastaanottolaitteen käyttöoikeutta koskevasta sopimuksesta toisen sataman tai muun tahon kanssa.

Jos jätehuoltosuunnitelma tehdään usean sataman yhteisenä, 1 momentin 1–5, 7 ja 10 kohdassa tarkoitetut tiedot tulee ilmoittaa kunkin sataman osalta erikseen.

Sataman jätehuoltosuunnitelmaan voi lisäksi sisällyttää seuraavat tiedot:

1) yhteenveto asiaan liittyvästä lainsäädännöstä ja jätteiden toimittamiseen liittyvistä muodollisuuksista;

2) kuvaus menetelmistä, joilla eri jätevirtojen jätehuolto on järjestetty satamassa, satamassa mahdollisesti olevista jätteen esikäsittelylaitteista ja -prosesseista sekä jätteen jatkokäsittelystä;

3) kuvaus menetelmistä, joilla sataman vastaanottolaitteiden tosiasiallista käyttöä seurataan;

4) kuvaus aluksella syntyvien jätteiden vastaanotettujen määrien kirjaamismenetelmistä;

5) karttakuva vastaanottolaitteiden sijainnista satamassa;

6) jätemaksuhinnasto;

7) tilastotietoja 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

Huvivenesataman pitäjän on toimitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kopio 1 momentin 10 kohdassa tarkoitetusta mahdollisesta sopimuksesta sataman jätehuoltosuunnitelman liitteenä.

8 luku

Jätteiden jättäminen satamaan

2 §

Maksujen vaihtelu jätteen vaarallisuuden mukaan

Merenkulun ympäristönsuojelulain 10 luvun 4 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettu maksujen vaihtelu jätteen vaarallisuuden mukaan voi riippua jätteen vaaraominaisuuksista ja jätteen käsittelystä syntyvistä kustannuksista. Vaarallisen jätteen määrä ei kuitenkaan vaikuta jätteen jättämisestä perittäviin maksuihin.

3 §

Aluksilta perittävistä maksuista myönnettävien alennusten perusteet

Merenkulun ympäristönsuojelulain 10 luvun 4 §:n 4 momentin mukaisena lähimerenkulkuun perustuvana alennusperusteena on, että alus osoittaa jättäneensä maksun kohteena olevan jätelajin mukaiset jätteensä mihin tahansa satamaan enintään 48 tuntia aiemmin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2021.

Helsingissä 29.6.2021

Työministeri Tuula Haatainen

Erityisasiantuntija Laura Sarlin